

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونگه ولت

نویسنده: یورگ کروناور

فرستنده: علی کاظمی

۰۳ سپتمبر ۲۰۲۳

پایان شکوه

فرانسه و افریقا

یک چیز واضح است: نظام نفوذ Françafrique در کشورهای مستعمره سابق افریقائی، در سال جاری شکاف‌های عمیقی را تجربه می‌کند که هرگز قبلاً وجود نداشته است.

روابط فرانسه با مالی، که زمانی یک متحد مطمئن برای پاریس در منطقه ساحل بود، به طور کامل از بین رفته است. روابط با بورکینافاسو، جایی که فرانسه پس از ترور توماس سانکارا در سال ۱۹۸۷ به طور مداوم می‌توانست روی فرمانداران وفادار حساب کند، نیز از بین رفته است. دولت کودتا در نیجر نیز می‌خواهد پیوندهای نظامی و سیاسی خود را با پاریس قطع کند و با پشتیبانی نیروهای قوی در جامعه، استقلال نوینی را تجربه کند.

به نظر می‌رسد که حضور فرانسه در ساحل مرکزی تنها با یک مداخله نظامی در نیجر قابل حفظ باشد که ده‌ها هزار نفر در شهرهای این کشور به طور پیشگیرانه علیه آن اعتراض کرده‌اند. و اکنون کودتای گابن نیز، جایی که خاندان بنگو از سال ۱۹۶۷ به طور مداوم به عنوان یکی از ثروتمندترین و وفادارترین حامیان فرانسوی افریقا حکومت کرده است، نشان می‌دهد که طناب‌های پاریس در حال حاضر نه تنها در غرب، بلکه در مرکز افریقا نیز در حال پاره شدن است.

آیا واقعاً اینطور است؟ این سؤال در حال حاضر بشدت در پاریس مورد بحث است. رهبران کودتای گابن تاکنون هیچ

اقدامی علیه حضور سیاسی و نظامی فرانسه انجام نداده اند. در گابن هیچ مشابهتی با درگیری ها در ساحل وجود ندارد، جنگی که بشدت در دامن زدن به نفرت از نیروهای مسلح فرانسه و سیاست های آن در کشورهای آنجا نقش داشته است. در رسانه های فرانسوی می توانید اظهارات امیدوارکننده ای را بخوانید مبنی بر این که کودتا ممکن است فقط یک جنگ قدرت بین خانواده های مختلف قبایل حاکم باشد.

جوزپ بورل، نماینده عالی اتحادیه اروپا، بلافاصله اعلام کرد که نمی توان کودتاهای نیجر و گابن را با هم مقایسه کرد: اگر در لیبرویل یک دیکتاتور پس از انتخابات مشکوک به تقلب سرنگون شده باشد، اما در نیامی یک رئیس جمهور منتخب قدرت را از دست داده است. اما این فقط نیمی از حقیقت است: انتخابات نیجر در سال های ۲۰۱۶ و ۲۰۲۱ که حزب کنونی سرنگون شده را به قدرت رساند، نیز با اتهامات شدید تقلب همراه بود. اما بورل به دنبال حقیقت نیست، او سیاست به خرج می دهد. او می خواهد برای لیبرویل درها را باز نگه دارد.

آیا پاریس می تواند همچنان شبکه های نفوذ خود را در گابن حفظ کند؟ باید دید که نارضایتی از قدرت سابق استعماری نه تنها غرب، بلکه مرکز آفریقا را نیز تا چه حد فرا گرفته است. اما واضح است که این توسعه برای فرانسه مطلوب نیست. در پاریس، صدای کسانی بلندتر می شود که استدلال می کنند که باید از دست دادن Françafrique فرانسوی آفریقا را بپذیرند و به جای آن بر موضوع اصلی، یعنی قاره اروپا، تمرکز کنند. به عبارت دیگر، باید نیروهای بیشتری را در شرق اروپا مستقر کرد. البته این که آیا منافع اقتصادی فرانسه در آفریقا اجازه می دهد که جنگ دیگری را انتخاب کند، هنوز مشخص نیست.